

SZAKÁLY SÁNDOR
Röpirat Werth Henrikről
1939-ből

1938. szeptember 29-én az államfő, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó¹ új személyt nevezett ki a Honvéd Vezérkar élére. Az 1935. december 1-jéig a pécsi magyar királyi 4. honvéd vegyesdandár élén álló, majd 1936. március 1-jével nyugállományba helyezett Werth Henrik altábornagyot² reaktiválta az államfő és egyben 1936. szeptember 30-ától számítandó ranggal gyalogsági tábornokká is kinevezte. A Honvéd Vezérkar addigi főnöke, vitéz Keresztes-Fischer Lajos altábornagy³ pedig egy röved ideig tartó „beosztás nélküli” időszakot követően ismét átvette Magyarország Kormányzója Katonai Irodájának főnöki tisztét 1939. február 1-jével, és az államfő főhadsegéddé is kinevezte 1939. február 21-ével.

A Honvéd Vezérkar főnöki beosztásában történő váltás okait a honvédség tervezett fejlesztésében – Bledben 1938. augusztus 20. és 29. között rendezték meg az ún. „kisantant” országok konferenciáját, amelyen elismerték Magyarország fegyverkezési egyenjogúságát és a magyar kisebbség helyzetének javítását helyezték kilátásba Csehszlovákiában, Jugoszláviában és Romániában –, illetve a honvédség tisztikarában fel-felbukkanó politikai megnyilvánulások határozott megszüntetésére irányuló igényekben kereshetjük.

Werth Henrik, aki kétségtelenül a magyar királyi honvédség egyik legfelkészültebb, a hadászat kérdéseivel elméleti szinten is foglalkozó tábornoka volt, alkalmasnak

látszott a tisztségre. Képességei, a napi politikától való távolmaradása, az államfő iránti lojalitása egyaránt szóbaejtett a kinevezését megelőzően. A tábornoki- és tisztikarban is komoly tekintéllyel bírt, s mint a magyar királyi Honvéd Hadiakadémia (az adott időben –1926–1931 – Budapesti Szabályzatismertető Tanfolyam) egykori parancsnoka szinte az összes vezérkari tisztet ismerte, és kérlelhetetlen szigoráról is közismert volt.

Kinevezését követően a korábban már meghirdetett ún. „győri program” végrehajtását elengedhetetlennek tartva határozottan követelte a honvédség fejlesztéséhez szükséges anyagi eszközök rendelkezésre bocsátását, de ugyanúgy elengedhetetlennek tartotta a honvédségben megjelenő politizálási hajlam és szélsőséges megnyilvánulások letörését is.

Beosztásának elfoglalását követően hamarosan különböző szélsőséges irányzatú politikai szerveződések céltáblájává vált. Jól igazolhatja ezt az alább közreadandó röpirat is, amely 1939 januárjában keletkezett, és amelynek egy példányát 1939. április 24-én a Honvédelmi Minisztérium Elnökség A. 22.485 szám alatt iktatta, s „Tárgy”-ként a következőt vezette rá az iratborítóra: „A Vkf. urról szóló röpirat”.

A *Werth Henrik* címmel közreadott röpirat kapcsán az ügydarab borítójára rávezették még a nem túl gyakran alkalmazott utasítást, nevezetesen a következőt: „Boríték alatt kell kezelni! Csak tiszt kezébe juthat!”⁴

De mi lehetett ennek a „szigorú ügykezelésnek” az oka, miközben az irat hűsz esztendő után, 1959 végével „kisejejtíthető” lett volna? Maga a röpirat nem volt más, mint a Honvéd Vezérkar főnökévé 1938. szeptember 29-én kinevezett Werth Henrik gyalogsági tábornok elleni szélsőjobboldali „vádirat”. Szövege így szól:

WERTH HENRIK

magyar kir. gyalogsági tábornok magyar királyi titkos tanácsos úr Őnagyméltóságát, az I. osztályú magyar érdemkereszt tulajdonosát a magyar kir. vezérkar főnökét újabb kitüntetésre való beadásra javasoljuk az alábbi érdemei alapján:

1. Werth Henrik 1935-ben egy asztaltársaságban a következő kijelentést tette: „én sváb nemzetiségű magyar állampolgár vagyok!”

2. Werth Henrik 1935-ben egy másik asztaltársaság előtt egy budai vendéglőben a következő kijelentést tette: „a magyart nem tartom alkalmasnak a vezetésre!”

3. Werth Henrik Őnagyméltósága az Országos Tiszti Kaszinóban az egyik sarokban több tábornok előtt a következő kijelentést tette: „Nincs értelme, hogy a zsidókat kitegyük a hadseregből, mert megint csak vissza-

hozzák őket. Hiszen a magyarok nem tudnak meglenni zsidók nélkül!”

4. Werth Henrik Őnagyméltóságának a felesége brünni morva nő.⁵

5. Werth Henrik Őnagyméltóságának a legbizalmasabb embere Homlok Sándor⁶ vezérkari ezredes úr Őméltósága, aki félzsidó és szabadkőműves, a kinek munkatársai Elekes Béla⁷ zsidó hadnagy, Temesi⁸ zsidó műszaki őrnagy, Bérczi⁹ zsidó huszár őrnagy, Besenyei¹⁰ zsidó rádiós őrnagy, gr. Pongrácz¹¹ zsidó feleséges főhadnagy és Kozma Miklós¹² civil zsidó kegyelmes úr, a rádió igazgatója. A papírbakancsos Verővel¹³ való üzleti összeköttetését egyelőre – ha jól viseli magát és nem fog ugrálni – nem szellőztetjük.

6. Újévkor egy ungvári középiskolai tanuló egy levelében Budapestre azt írta, hogy az ukránok Ungvárt és Munkácsot meg akarják támadni és ezért – miután Ungváron nincs elegendő katonaság – ők a középiskolai tanulók szervezkednek, hogy majd visszaverjék a támadást.

Január 4-én Munkácson a civilek figyelmeztették Nemes ezredes ur¹⁴ őméltóságát, hogy a zsidók közötti szóbeszéd szerint a csehek Munkácsot meg fogják támadni.

Január 5-én Munkácsról és Ungvárról több zsidó elmenekült a másnapra várt cseh támadás elől.¹⁵

A magyarországi újságok nyíltan írtak arról, hogy Ungvárott és Munkácson ukrán terroristák járkálnak s Fenczik képviselőt¹⁶ is megfenyegették. Ez a valóságnak meg is felel, mint később kiderült.

Minden lenézett civil tudja, hogy egy olyan állammal szemben, amelyben az államhatalom nem tudja teljes mértékben a maga kezében tartani a hadsereget, amelylyel elintézetlen ügyeink vannak, a határainkat meg kell védeni. A csehek az ideiglenes határvonalra való visszavonulás után azonnal beásták magukat és megszállták az egész ideiglenes határvonalat. A mi részünkről azonban minden csapatot visszavontak a határról és semmiféle védelmi intézkedést nem adtak ki.

Werth Henrik Őnagyméltósága a Vezérkar Főnöke mégsem tudta, hogy a csehek ellenünk támadni készültek és hogy a csehekkel szemben a határt nem lehet védtelenül hagyni. Vagy talán mégis tudta Őnagyméltósága, hogy ukrán terroristák sétálgatnak a magyar városokban és hogy a csehek támadni készülnek? Akkor pedig miért hagyta védtelenül a határt?

7. A felszabadított terület minden lakossága tudta, leírták megírta, a katonai és civil hatóságoknak bejelentette, hogy a csehek a felszabadított területen a legvadabb magyarellenes propagandát űzik, sőt, hogy a magyarista párt nevében hamisított röpcédulákkal a hadsereg fegyelmét meg akarják lazítani. Werth Henrik Őnagyméltósága kedvence Homlok Sándor ezredes ur Őméltósága, mégsem tartotta szükségesnek, hogy bármit is tegyen ellenpropaganda útján.

Vagy talán a vezérkar főnöke Őnagyméltósága is minden energiáját a politikai célokból inaugurált állítólagos német propaganda és a „nyilas”-ok elleni kémkedés szolgálatába állította?

8. Werth Henrik Őnagyméltósága a csehekkel tárgyaló katonai bizottság elnökévé a másik kedvencét: vitéz Andorka Fleischakker Rudolf¹⁷ vezérkari ezredes ur Őméltóságát nevezte ki. Ez a megbízatását a komáromi tárgyalások kezdetétől¹⁸ egészen a munkácsi incidens elintézéséig a csehek legnagyobb meglepődésére látta el. Aki ezt nem hiszi el, kérdezze meg a belügyminisztériumban Boér őméltóságától,¹⁹ Ő is bizonyítani tudja.

Fleischakker ezredes ur Őméltósága költségeit már szabadkőműves apósa²⁰ is sokallani kezdte, amit bizalmas társaságban beszélgetés alkalmával el is árult.

9. Werth Henrik Őnagyméltósága Magyarország méregkeverőjével a budapesti utcanők kedvencével, a vezérkari főnöksége alatt korlátoltságával a külföldön is közismertté vált katonai irodai főnökkel: Keresztes-Fischer altábornagy ur²¹ Őnagyméltóságával igen meleg baráti viszonyban van.

10. Werth Henrik Őnagyméltósága a közelmúlt munkácsi események alkalmával napvilágra került páratlan szaktudását azon feltétel alatt bocsátotta a „vezetésre nem alkalmas” magyarok rendelkezésére, hogy a nyugdíjba helyezése óta eltelt időre nyugdíja és fizetése közötti különbözetet készpénzben visszamenőleg megkapja, valamint, hogy a nyugalmazott altábornagy Őnagyméltóságából tényleges gyalogsági tábornok Őnagyméltóságává az akkori honvédelmi miniszter²² elé rangban soronkívül előlép.²³

11. Werth Henrik Őnagyméltósága több ízben kijelentette, hogy neki teljesen mindegy, milyen kormányt szolgál. Ezt el is hisszük neki, mert a kommunizmus alatt már bebizonyította.²⁴

12. Werth Henrik Őnagyméltóságát a magyar vezérkar nem tudja nélkülözni, mert még egy ilyen okos tábornok nincs Magyarországon.

Munkácson, 1939. január 6-án, amikor mindez kiderült.

MAGYAR NEMZETI ESZMÉNY SZOLGÁLATA²⁵

Az ügy előadója a „Pro domo”-ban a következőket fogalmazta meg a röpirattal kapcsolatban: „Az idezárt Werth Henrik című röpiratot – amelyet jelen irat részére másolatba vettünk – az I. hdt. pság. nv. osztálya f. évi április hó 18-án r.u. küldte meg az Elnökség A-nak.

Az Elnökség vezetője²⁶ érdeklődésére az 5. vkf. oszt. vezetője /: Homlok vkszt. ezr. :/ r.u.

közölte, hogy ezt a röpiratot kb. 3–4 hét előtt, tehát kb. márc hó végén a vkf. urnak már bemutatta. Az Elnökség A. részéről való újabb bemutatás tehát szükségtelen.

A jelen röpiratot az abban foglaltakra való tekintettel (l) a m.kir. honv. fpka. rendelkezésére kellene bocsátani, mert adatainál fogva bennfentes – tehát honvéd egyén – szerzőségére enged következtetni.²⁷ Ebből kifolyólag a Büm. részére további eljárás végett való megküldése nem látszik célszerűnek, mert az általa eszközölt kivizsgálás eredménye – mint eddig a legtöbb esetben – amúgy is kétséges. De mellőzendő a megküldés azért is, mert ezáltal újabb – szélesebb körökben – terjedne, illetve ismertette lenne.

Fentiekre való tekintettel lássa r.u.: M.kir. Hfp. /:Szsgd.:²⁸ A röpirat eredeti példányának kiemelése és hatásköréből kifolyó szives további eljárás végett. A megállapítások eredményéről tájékoztatást kérek.”

A „Pro domo” 1939. április 24-én készült. Az előadó – Manó alezredes²⁹ – után azt aláírta, a tervezett intézkedéssel egyetértett az Elnökség A. vezetője, vitéz Bántay Alfréd vkszt. ezredes,³⁰ majd az Elnökség vezetője, vitéz Németh Imre vkszt. ezredes. Utóbbi rávezette a „Pro domo”-ra, hogy a „ministernek a röpirat bemutatva” 1939. április 19-én, tehát a beérkezésekor.

A magyar királyi honvédség Főparancsnoka³¹ szárnysegéde, Fogarassy Béla vkszt. őrnagy a szokásos bélyegzőkkel azt ellátva – „m.kir. honvédség főparancsnoka 16.664/el.n.Hfp. Szsgd. IV.27. Hfp. Úr Őnagyméltóságának bemutatam. – A röpirat eredeti példányát további eljárás végett kiemeltem.” IV/29. – a Honvédség Főparancsnoka által lezártnak tekintette az ügyet.

A „szolgálati utat” így megjárt ügydarabra ezt követően a következő feljegyzés került „Folytatólagos pro domo: A Hfp. a röpirat eredeti példányát további eljárás végett kiemelte. Más intézkedést nem igényel, i.t. 1939.V/4.”

Az így megfogalmazottakat aláírta vitéz ? alezredes, majd Manó alezredes, illetve az Elnökség A. vezetője³² és az Elnökség B. vezetője³³ is. Előbbi május 5-én, utóbbi május 8-án.

Az irat így a szokásos hivatali ügymenet után irattárba került, de azt elhelyezése előtt, 1939. május 1-jén még látta Magyarország Kormányzójának főhadsegéde is.³⁴

Hogy a Honvédség Főparancsnoka által elindított „további eljárás” milyen eredményre vezetett, előttem nem ismeretes, de az irat jól érzékelteti egyrészt bizonyos szélsőjobboldali csoportok megnyilvánulását a Honvéd Vezérkar főnökével szemben, másrészt az ügy gyors és szakszerű intézését.

A rövidítések feloldása

Büm.	Belügyminisztérium	kir.	királyi
c.	című	m.	magyar
ezr.	ezredes	márc.	március
f.	folyó	nv.	nemzetvédelmi
fpka.	(a Honvédség) Főparancsnoka	oszt.	osztály
gr.	gróf	pság.	parancsnokság
hdt.	hadtest	r.u.	rövid úton
HFP, Hfp.	Honvédség Főparancsnoka	Szsgd.	szárnysegéd
honv.	Honvédség	vkf.	(a Honvéd)Vezérkar főnöke
i.t.	irattár	vkszt.	vezérkari szolgálatot teljesítő

Jegyzetek

- Horthy Miklós, vitéz nagybányai (Kenderes, 1868. 06. 18 – Estoril (Portugália), 1957. 02. 09.) altengernagy, az Osztrák–Magyar Monarchia hadiflottájának utolsó parancsnoka, Magyarország államfője (1920. 03. 01 – 1944. 10. 16.), kormányzói „rangban”.
- Werth Henrik (Rezsőháza, 1881. 12. 26 – Szovjetunió, 1952. 05. 28.), hivatásos katonatiszt, legmagasabb rendfokozata vezérezredes. 1938. 09. 29 és 1941. 09. 04. között a Honvéd Vezérkar főnöke. 1945. január 19-én a szovjet hatóságok letartóztatták és a Szovjetunióba hurcolták. Távollétében a Budapesti Népbíróság mint háborús bűnöst halálra ítélte. Életére és működésére vonatkozóan részletesen lásd: Dombrády Lóránd: Werth Henrik, akiről nem beszélünk. (Bp.) 2005. Argumentum Kiadó.
- Keresztes-Fischer (Fischer) Lajos, vitéz (Pécs, 1884. 01. 08 – Vöcklabruck (Ausztria), 1948. 04. 29.) hivatásos katonatiszt. Legmagasabb rendfokozata vezérezredes. 1938. 05. 24-e és 1938. 09. 29-e között a Honvéd Vezérkar főnöke, majd 1939. 02. 01-e és 1942. 10. 29-e között Magyarország Kormányzója Katonai Irodájának a főnöke és 1939. 02. 21-étől Főhadsegéd is. 1944. október 16-a után a németek letartóztatták és Mauthausenbe hurcolták.
- Az irat lelőhelye: Hadtörténelmi Levéltár (Budapest) Honvédelmi Minisztérium Elnökség A. 1939. 22.485. Az iratot betűhíven adjuk közre.
- Werth Henrik feleségére vonatkozó közelebbi adat nem ismeretes. Keresztneve Ottilia. Werth Henrik népbírósi perében mint „német nőt” említik.
- Homlok (Holmok) Sándor, vitéz (Késmárk, 1893. 05. 03 – New York, 1963. 04. 05.), hivatásos katonatiszt, legmagasabb rendfoko-

- zata altábornagy. A röplap keletkezésének időpontjában vezérkari ezredesi rendfokozatban az 5. vkf. osztály vezetője.
- Valószínűleg Elekes Béláról lehet szó. Elekes Béla (? , 1912. 01. 29 – ?), hivatásos katonatiszt. Az adott időben hadnagy. Legmagasabb rendfokozata százados. Közelebbi adatok nem ismeretesek róla.
- Helyesen Temesy (Thierjung) József Dezső (Temesvár, 1898. 06. 29 –?), hivatásos katonatiszt, 1938. 11. 01-étől őrnagy. A HM és a Honvéd Vezérkar főnöke műszaki előadója. Felesége zsidó származása miatt 1939. 11. 01-jével nyugállományba került és egy nemzetközi szállítási vállalatnál dolgozott. 1945. 03. 21-étől az új honvédségben szolgált előbb alezredesként majd ezredesként. 1948. augusztus 1-jén nyugállományba került, melyet követően különböző vállalatoknál dolgozott.
- Helyesen Bérczy Károly (Budapest, 1893. 09. 07 – Budapest, 1966. 05. 19.), hivatásos katonatiszt, 1938. november 1-jétől alezredes. 1937. 07. 01 és 1938. 12. 31-je között a várpalotai gyalogsági löis-kola tanára, majd lőnyilvántartó tiszt Gyomán, később Tabon a 28. kiegészítő kirendeltséget irányította, melyet követően 1940. 11. 01-jétől a 12. kiegészítő parancsnokság lőnyilvántartó tisztje volt Szekszárdon. 1941. 10. 01-jétől a 27. gyalogdandár, majd könnyűhadosztály parancsnokságán szolgált. Származási okok miatt 1943. január 1-jével nyugállományba került. 1944. július 1-jén szolgálatértelre hívták be a 27. kiegészítő parancsnokságra. Beosztásától 1944. december 15-én megvált és 1945-ben az új honvédségben vállalt szolgálatot. A 112. bevonulási központ parancsnoka volt. 1948. 11. 01-jén ismét nyugállományba került. Később éjjeliőr, portás és raktáros volt különböző vállalatoknál.

- 10 Helyesen Besenyi (Franzen) József (Garabos, 1897. 09. 20 –?), hivatásos katonatiszt, 1944. július 1-jével ezredes. Az adott időszakban a 7/ö. vkf. osztályban híradó előadó.
- 11 Pongrácz gróf nevű főhadnagy az adott időszakban a honvédség hivatásos tisztjei között nem található. A m.kir. Honvéd Légierő állományában szolgált abban az időben főhadnagyi rendfokozatban Pongrácz László (? , 1907. 04. 29 –?), de ő nem volt gróf. Nem ismeretes, hogy róla volna szó.
- 12 Kozma (Lázár) Miklós, vitéz leveldi (Nagyvárad, 1884.09.05 – Budapest, 1941. 12. 07.), hivatásos katonatiszt, majd politikus. Az adott időben a Magyar Távirati Iroda és a Magyar Rádió elnöke. 1940. 09. 12-étől haláláig a kárpátaljai terület (Kárpátalja) kormányzói biztos.
- 13 Verő személyét nem sikerült azonosítani.
- 14 Nemes ezredest a honvédség hivatásos tisztjei között az adott időszakban nem találtam.
- 15 Az ungvári „incidens” 1939. január 6-án következett be. A támadó csehszlovák csapatokat a honvédség csapatai visszaverték.
- 16 Fenczik István, dr. színácsi (Nagylucska, 1892. 10. 13 – Ungvár, 1945. 03. 30.), teológiai tanár, kisebbségi politikus. 1935-től képviselő a csehszlovák parlamentben. 1938. október 11-én miniszterre nevezték ki. Kárpátalja Magyarországhoz történő visszacsatolásának a híve. Kárpátalja visszacsatolását követően Magyarországon országgyűlési képviselő.
- 17 Andorka (Fleischhacker) Rezső, dr. vitéz (Sopron, 1892. 11. 08 – Budapest, 1961. 03. 30.) hivatásos katonatiszt, legmagasabb rendfokozata vezérőrnagy. Az adott időben a 2.vkf. osztály vezetője. 1938. májusában szolgálaton kívüli viszonyba helyezték, és rendkívüli követ és meghatalmazott miniszteri rangban 1938. 05. 08-ától 1941-ig magyar követként működött Madridban, melyet követően nyugállományba került. Magyarországot német megszállását követően letartóztatták és Mauthausenbe hurcolták. Hazatérte után röviddel kitelepítették Budapestről.
- 18 Az ún. „komáromi tárgyalások” 1938. október 9-e és 13-a között folytak a csehszlovák és a magyar delegáció között, melyek az új magyar-csehszlovák határ kijelölését lettek volna hivatottak tisztázni. A csehszlovák fél elutasító magatartását követően a döntés végül is az ún. „első bécsi döntés”-sel született meg. A Kánya Kálmán (Sopron, 1869. 11. 07 – Budapest, 1945. 02. 28.) külügyminiszter (1933. 02. 04 – 1938. 11. 28.) vezette magyar tárgyalóköldöttség tagja volt dr. vitéz Andorka Rezső is.
- 19 Boér valószínűleg Boór Aladár, dr. miniszteri osztályfőnök, a Belügyminisztérium VII. (közbiztonsági) osztály vezetője. Közlebbi adat nincs róla.
- 20 Andorka Rudolf apósa, prof.dr.Verebély Tibor (Budapest, 1875. 01. 28 – Budapest, 1941. 03. 28.), sebészprofesszor a III., illetve I. számú sebészeti klinika igazgatója.
- 21 Vitéz Keresztes-Fischer Lajos altábornagy az adott időben még beosztás nélkül volt. Magyarország Kormányzója Katonai Irodája főnökévé 1939. február 1-jével nevezte ki az államfő.
- 22 Rátz Jenő, vitéz nagylaki (Nagybecskerek, 1882.09.20 – Vác, 1952. 01. (másutt 05.) 21.), hivatásos katonatiszt (később politikus), legmagasabb rendfokozata vezérezredes. Az adott időben nyugállományú gyalogsági tábornok. 1936. 09. 05-e és 1938. 05. 24-e között a Honvéd Vezérkar főnöke, 1938. 05. 14-től 1938. 11. 15-éig honvédelmi miniszter.
- 23 Werth Henrik 1936. március 1-jével altábornagyként került nyugállományba. Ténylegesítésekor 1938. szeptember 29-ével az államfő 1936. szeptember 30-i ranggal gyalogsági tábornokká nevezte ki. Ezzel rangban megelőzte a Honvédség Főparancsnokát, vitéz Sónyi Hugó gyalogsági tábornokot, akinek rangnapja 1936. október 1-je volt. A honvédelmi miniszter ebben az esetben érdektelen, mert szolgálaton kívüli viszonyban van és így nem sorol a tábornokok közé.
- 24 Werth Henrik 1919-ben – akkori tiszt- és későbbi tábornoktársai többségéhez hasonlóan – szolgált a Vörös Hadseregben. A 7. hadosztály parancsnoka volt.
- 25 Nem sikerült az aláíró „szervezetet” azonosítani.
- 26 A HM Elnökség vezetője az adott időben vitéz Németh Imre vezérkari ezredes volt. Németh Imre, vitéz (Szabadka, 1889. 11. 05 – Budapest, 1946. 11. 07.), hivatásos katonatiszt, a legmagasabb rendfokozata vezérőrnagy. 1938. 02. 01-e és 1940. 12. 24-e között állt a Honvédelmi Minisztérium Elnökség élén.
- 27 A m.kir. Honvédségben az adott időben a honvédegyének elleni büntető eljárás megindítása, az ügyészi nyomozás, illetve a fegyelmi és becsületügyek a Honvédség Főparancsnoka hatáskörébe tartoztak ezért született ez a javaslat.
- 28 A Honvédség Főparancsnoka szárnysegéde az adott időben fogarasi Fogarassy Béla vezérkari őrnagy volt. Fogarassy Béla, fogarasi (Nagyvárad, 1899. 03. 10 – Uriv, 1942. 08. 07.), hivatásos katonatiszt, legmagasabb rendfokozata alezredes.
- 29 Az ügy előadója Manó (Manojlovics) Iván (Nagybecskerek, 1891. 07. 03 – Bp. 1969.) alezredes volt, aki az adott időben a HM Elnökségen beosztott törzstisztként szolgált. Legmagasabb rendfokozata ezredes (1940. 11. 01.)
- 30 Bántay (Brantmajer, másutt Brandmayer) Alfréd (Pozsony, 1891. 04. 13 – Esztergom, 1976. 12. 15.), hivatásos katonatiszt, legmagasabb rendfokozata tábornok (vezérőrnagy) 1937. 07. 15-e és 1940.02.28-a között a HM Elnökség A. vezetője.
- 31 A magyar királyi Honvédség főparancsnoka ekkor vitéz Sónyi (Solarcz) Hugó (Wolkersdorf (Ausztria), 1883. 03. 02 – Ratingen (NSZK), 1958.06.03.) gyalogsági tábornok, aki ezen beosztását 1936. 09. 05-étől a szolgálati állás 1940. 03. 03-án történt megszűntéig töltötte be.
- 32 Elnökség A. vezetője Bántay Alfréd vezérkari ezredes.
- 33 Az Elnökség B. vezetője az adott időben vitéz Faragho Gábor vezérkari ezredes. Faragho (Faragó, Faragho) Gábor, vitéz, (Kecskemét, 1890. 02. 16 – Kecskemét, 1953. 12. 22.) hivatásos katonatiszt. Legmagasabb rendfokozat vezérezredes. 1938. 04. 01-je és 1940. 03. 01-je között állt a HM Elnökség B. élén.
- 34 Magyarország Kormányzója Katonai Irodájának főnöke és egyben a főhadsegéd ekkor már vitéz Keresztes-Fischer Lajos altábornagy volt.

